

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19

гр. Асеновград, 20.02.2023 г.

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесети февруари през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Г. Шейтанов

като разгледа докладваното от Иван Г. Шейтанов Частно наказателно дело №
20235310200143 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.244, ал.5 от НПК.

Съдът, след като се запозна с материалите приложени по делото и постановлението от
03.02.2023г. на прокурора от РП Пловдив, ТО Асеновград установи следното:

Досъдебното производство № 253/2021г. по описа на РУ Асеновград е образувано за
престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, а именно затова, че за времето от 16:00 часа на
06.04.2021 г. до 08:00 часа на 07.04.2021 г., в с. Лясково, обл. Пловдив, са били повредени
противозаконно чужди движими вещи, находящи се в къща с двор в землището на с.
Лясково, обл. Пловдив, местност „Пилашевица“, собственост на А. Б. И. престъпление по
чл. 216, ал. 1 от НК.

С постановление от 03.02.2023г. на основание чл.199, чл.242, ал.1 и чл.244, ал.1, вр. чл.25,
ал.1, т. 6 от НПК, представителят на РП Пловдив, ТО Асеновград е спрял наказателното
производство по ДП № 253/2021г. по описа на РУ на МВР Асеновград.

В изготвеното постановление, прокурора е приел следната фактическа обстановка:

Св. А. Б. И. живее в гр. Асеновград, обл. Пловдив, ул. „Тодор Каблешков“, № 7. Св.И.
притежавала и 450/511 идеални части от недвижим имот № 755.8 по плана на
новообразуваните имота в местност „Пилашевица“ в землището на с. Лясково, обл.

Пловдив, намиращ се извън строителните граници, целият с площ 511 кв.м., ведно с
построените в имота две сгради. Едната от двете сгради св. И. отдавала под наем като къща
за гости, а другата ползвала самата тя. Цената за която имота бил отдаван под наем
възлизала на сумата от 250лв. на вечер. При отдаването под наем на къщата св. И. искала
предварително парична сума в размер на 100 лв. под формата на депозит, като при наличие
на увредени вещи от къщата, тя задържала същия.

На 02.04.2021 г. по телефона със св. И. се свързал св. Димитър Пламенов Сръбски /роден на
16.06.2003 г. към онзи момент на 17 години /. Същия се уговорил с нея и запазил къщата за
гости за една нощувка - на 06.04.2021 г. При разговора св. Сръбски казал на И., че

компанията ще се състои от петнадесет човека.

На 06.04.2021 г. свидетелите Димитър Пламенов Сръбски и Георги Андонов Ацалов /роден на 25.06.2004 г./ дошли първи в къщата за гости в с. Лясково. Св. И. взела сумата от 100 лв. от Димитър Сръбски под формата на депозит, както и сумата от 280 лв., тъй като разбрала, че в къщата ще нощуват повече лица от уговорената предварително бройка. За получените пари в брой между св. И. и св. Сръбски не бил съставен документи. При настаняването на лицата не бил съставен приемо-предавателен протокол между някой от тях и И., който да съдържа опис на вещите в къщата, както и какво е било тяхното състояние.

На 06.04.2021 г. около 16:00 часа, св. Иван Василев Георгиев закарал с микробус до къщата в с. Лясково, своя син - св. Алекс Иванов Георгиев /роден на 22.08.2003 г./ и свидетелите Ива Христова Фурджева /родена на 15.05.2004 г. /, Анастасия Желязкова Караиванова /родена на 03.07.2006 г./, Веселина Ценкова Такева, Теодора Валентинова Пашикова /родена на 10.01.2004 г./ и пълнолетния Павел Апостолов Тименов.

Св. И. направила копия на личните карти на част от дошлите в къщата за гости, а на друга част от имената на хората вписала имената в тефтер. Св. И. оставила лицата във вилата е отишла в съседната къща.

В последствие, на същия ден, в къщата за гости в с. Лясково дошли свидетелите Димитър Юлиянов Маргаритов /роден на 26.10.2004 г./, Денис Халидов Рамаданов /роден на 21.04.2005 г. /, Цветан Василев Здравчев /роден на 27.12.2003 г. /, Мартин Миленов Шаматаев /роден на 16.06.2003 г./, всички от гр. Асеновград, както и Христо Атанасов Иванчев /роден на 22.07.2003 г./, Георги Христов Аврамов /роден на 15.12.2003 г. /, пълнолетният Георги Илиев Илиев, Тодор Георгиев Таков /роден на 05.03.2004 г./, Александър Емилов Соколов /роден на 22.09.2003 г. /, пълнолетният Мартин Николаев Тодоров, Георги Тодоров Илиев /роден на 24.12.2004 г./, шестимата от гр. Чепеларе, обл. Смолян и пълнолетният Борис Петров Сираков от гр. София.

Повечето от посетителите на къщата за гости се познавали помежду си. Всички те седнали в механата на къщата на първия етаж, започнали да употребяват алкохол и да слушат музика. Около 19:00 часа на 06.04.2021 г., вследствие на приетия алкохол, св. Мартин Тодоров ударил с глава един старинен часовник със стъклени страници, който се намирал на барплота в механата. Виждайки това, св. Христо Иванчев също ударил с глава часовника. След това св. Иванчев ударил с юмрук часовника, при което се счупило едното му стъкло. Св.Тодоров също ударил с юмрук часовника, при което се счупило другото стъкло. Свидетелките Фурджева, Караиванова, Такева и Пашикова започнали да събират стъклата от часовника и чашите, след което всички се успокоили и продължили да си говорят и слушат музика.

Св.Таков пушил наргиле, при което изпуснал въглен от наргилето, вследствие на което участък от паркета на пода бил обгорен.

Малко след това, вследствие на употребения алкохол свидетелите Тодоров, Димитър Маргаритов, Георги Илчев, Христо Иванчев и Александър Соколов започнали да хвърлят чаши и чинии на пода в механата, в резултат на което същите се счупили. Свидетелите Тодоров и Иванчев на шега се сборичкали, при което св. Алекс Георгиев ги замерил с

неустановен по делото предмет, с който счупил стъкло на входната врата на механата.

В късните часове на 06.04.2021 г. св. Иванчев влязъл в тоалетната, при което блъснал силно вратата, в резултат на което тя се счупила.

В ранните часове на 07.04.2021 г., изкачвайки се по стълбите, св. Тодоров ударил шкафчето, находящо се на стълбите, в резултат на което то се счупило. Малко след това св. Иванчев ударил една от вратите на гардероба, находящ се в една от спалните в къщата, в резултат на което тя се счупила.

В ранните часове на 07.04.2021 г. св. Димитър Маргаритов влязъл в една от спалните в къщата, взел един от матраците на леглото и го изхвърлил през терасата.

По-късно свидетелите Александър Соколов и Димитър Тодоров изхвърлили една интериорна врата от помещение през терасата на спалнята.

В ранните часове на 07.04.2021 г. всички наематели напуснали къщата и си тръгнали, без да се обадят на И..

Около 07:45 часа на 07.04.2021 г. И. дошла в къщата, която била отдадена под наем предишния ден и установила, че на двора се намират изхвърлени един от матраците от стаите, врата, дървени плоскости от гардероб и скрин. И. подала сигнал в РУ-Асеновград и на място пристигнали служители на МВР. С тях тя влязла в къщата и установила изпочупените посуда, част от вътрешното обзавеждане в къщата, осветителни тела, счупена спалня, дървена стълба и други.

При условията на неотложност бил извършен оглед на местопроизшествието с което било образувано настоящото наказателно производство.

В цитираното постановление е цитирано и заключението по назначената хода па разследването съдебно-оценителна експертиза, от която се установява, че стойността на унищожените вещи в къщата собственост на св. И. възлиза на сумата в размер на 2660,50 лв.

В цитираното постановление е цитирано и заключението по назначената хода па разследването съдебно-оценителна експертиза на сградата, находяща се в с. Лясково, обл. Пловдив, видно от която стойността ѝ възлиза на сумата в размер на 72937 лв.

В постановлението е посочено и това, че в хода на разследването с пощенски запис с подател Алекс Иванов Георгиев на А. И. била изплатена сумата от 1655, 50 лв. за част от унищожените вещи в къщата.

Според прокурора, възприетата от него фактическа обстановка се установява от разпитите по делото като свидетели А. Б. И., Димитър Пламенов Сръбски, Георги Андонов Ацалов, Иван Василев Георгиев, Алекс Иванов Георгиев, Ива Христова Фурджева, Анастасия Желязкова Караиванова, Веселина Ценкова Такева, Теодора Валентинова Пашикова, Павел Апостолов Тименов, Христо Атанасов Иванчев, Димитър Юлиянов Маргаритов, Денис Халидов Рамаданов, Цветан Василев Здравчев, Мартин Миленов Шаматаев, Георги Христов Аврамов, Георги Илиев Илиев, Тодор Георгиев Таков, Александър Емилов Соколов, Мартин Николаев Тодоров, Георги Тодоров Илчев, Борис Петров Сираков, от проведения оглед на местопроизшествието, от назначените две съдебно-оценителни експертизи, както и от приложените писмени доказателствени средства.

Извода който представителя на държавното обвинение е , че по делото е безспорно установено, това че на 06.04.2021 г. и на 07.04.2021 г. в землището на с. Лясково, обл. Пловдив, Мартин Тодоров, Христо Иванчев, Димитър Маргаритов, Георги Илчев, Христо Иванчев и Алекс Соколов, Алекс Георгиев са унищожили и повредили противозаконно чужди движими вещи на обща стойност 2660,50 лв., собственост на А. Б. И.. Безспорно е и това, че формално извършеното от всеки един от тях деяние осъществява състава на престъплението по чл.216, ал.1 от НК. Наличните обаче добри характеристични данни за всеки един от тях липсата на предишни осъждания, отсъствието на каквито и да е доказателства за това, че извършеното от всеки един от тях поотделно, може и следва да се квалифицира като такова в съучастие помежду им, както и факта, че на пострадалата все пак е била възстановена сумата от 1655.50лв. то дават основание извършеното да се квалифицира като такова по чл. 216, ал.4 вр. ал.1 от НК. В този смисъл, прокурора е заключил, че от обективна и субективна страна състава, деянията осъществени от всеки един от седмината - Мартин Тодоров, Христо Иванчев, Димитър Маргаритов, Георги Илчев, Христо Иванчев и Алекс Соколов, Алекс Георгиев осъществяват на престъплението по чл. 216, ал. 4, вр. ал. 1 от НК, т.е. макар и да е наЛ. повредена противозаконно чужда движима вещ, то случая е маловажен. В допълнение в постановлението е отразено и това, че извършените от всеки един от седмината деяния несъмнено са довели до настъпването на предвидените в закона общественоопасни последици. Паралелът на настъпилите от тях вредни последици с други такива по подобни казуси води до правната логика, че същите са по-скоро незначителни, което се обосновава и със стойността на предмета на престъплението. В допълнение е отразено и това, че стойността на увредените от всеки един от дейците вещи , възлизат на суми обща стойност под размера на две минимални работни заплати за страната към момента на извършване на деянието.

Видно от разпоредбата, обаче на чл. 218в, т. 1 от НК, за престъпление по чл. 216, ал.4 от НК, когато предмет на престъплението е частно имущество, наказателното преследване се възбужда по тѣжба на пострадалия до съда - в случая до РС-Асеновград. В случаят безспорно е установено, че предмета на престъплението – недвижимия имот е частно имущество - собственост на св. А. И..

Предвид горното, доколкото са наЛ. доказателства за извършено престъпление по чл. 216, ал. 4, вр. ал. 1 от НК, което се преследва по тѣжба на пострадалия, то прокурора е счел, че наказателното производство следва да бъде спряно.

Спирайки наказателното производство прокурора е указал изрично в своя акт, препис от същия да бъде изпратен на пострадалата А. Б. И.. Във връзка с дадените указания от прокурора, то на пострадалата А. Б. И. е било изпратено съответно съобщение за връчване, като същото е било връчено с известие за доставяне от 09.02.2023г. Във връзка с връченото постановление е постъпила жалба от А. Б. И.. Същата е била заведена с вх. №

2111/14.02.2023г. на РС Асеновград. От обжалваното постановление се установява, че то е с дата от 03.02.2023г., като от датата на известие за доставяне се установява, че същото е било връчено на заинтересованата страна на 09.02.2023г. Всичко това води до извода, че жалбата от 14.02.2023г. е подадена в срок. Предвид събраните по делото доказателства и

изложеното от страна на А. Б. И., то следва извода, че тя има качество на пострадала по смисъла на чл.74 и 75 от НПК и като такава има право и правен интерес да обжалва прокурорския акт.

С жалбата се изразява несъгласие със становището на представителя на прокуратурата относно спирането на наказателното производство и квалификацията на извършеното при условията на по чл. 216, ал. 4, вр. ал. 1 от НК.

Съдът, като обсъди доводите, изложени в жалбата и провери законосъобразността и обосноваността на постановлението за спиране на наказателното производство, намира същата за процесуално допустима, а разгледана по същество за неоснователна. Мотивите на съда са следните:

Макар и да са наЛ. възражения в тази насока, то съдът изцяло споделя изложената от прокурора фактическа обстановка във връзка с квалифицирана на случая като маловажен такъв. Действително доколкото са наЛ. доказателства за извършено престъпление по чл. 216, ал. 4, вр. ал. 1 от НК, което се преследва по тжба на пострадалия, то прокурора правилно е чел, че наказателното производство следва да бъде спряно.

От неоспореното от страна на пострадалата заключение по назначената в хода на досъдебното производство съдебно-оценителна експертиза, безспорно се установява, че общата стойност на унищожените вещи в къщата собственост на св. И. възлиза на сумата в размер на 2660, 50 лв. В действителност по делото е безспорно установено и това, че част от причинените на св.И. вреди, в размер на 1655.50лв. са били възстановени, а другите са останали невъзстановени. Само по себе си това обстоятелство, няма как до обоснове извода относно квалификацията на извършеното престъпление като „маловажен случай“ по смисъла на чл.93, т.9 от НК. Отсъствието обаче на каквито и да е доказателства, за общност на умисла касаещ действията на извършителите, даващи основание деянията на Мартин Тодоров, Христо Иванчев, Димитър Маргаритов, Георги Илчев, Христо Иванчев и Алекс Соколов, Алекс Георгиев да се квалифицират като престъпление извършено в съучастие при условията на чл.20, ал.2 от НК, наличните доказателства за това, допринасяйки за общия резултат, с какви точно действия, всеки един от извършителите поотделно, кои точно вещи е увредил и унищожил, както и кои не е, наред с наличните добри характеристични и липсата на осъждания, както и обстоятелството, че към онзи момент лицата са били ученици, а част от тях и непълнолетни, в пълна степен подкрепят направения от страна на прокурор извод относно квалификацията на извършеното спрямо св. И., от всеки един извършител, като престъпление по чл. 216, ал. 4, вр. ал. 1 от НК. Правилен се явява и крайния извода на прокурора, че наказателното производство да бъде спряно. Горното престъпление се преследва по тжба на пострадалия, за което освен изготвеното постановление , то пострадалия следва да получи и писмено съобщение с указания за правата по чл. 80 от НПК и това да подаде тжба до съда по реда на чл. 81 от НПК. Доколкото и това е било изпълнено от прокурора, то подадената жалба се явява неоснователна и следва да остави без уважение, Обжалваното постановление се явява законосъобразно и следва да се потвърди. Мотивиран от горното, съдът на основание чл.244, ал.5 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление от 03.02.2023г. с което на основание чл.199, чл.242, ал.1 и чл.244, ал.1, вр. чл.25, ал.1, т. 6 от НПК, представителят на РП Пловдив, ТО Асеновград е спрял наказателното производство по ДП №253/2021г. по описа на РУ на МВР Асеновград, образувано и водено за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК,

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

След влизане на определението в сила делото да се върне на РП Пловдив, ТО Асеновград.
Препис от определението да се изпрати пострадалата Св. А. Б. И. за сведение.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____